

39/2005

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ARCHITECTURE IN GREECE

STYDIA SIESEPHIZH / ANNUAL REVIEW

ΑΤΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ / ATTIC LANDSCAPE

ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΟΤΟΒΙΚΗ

Σχεδιαστική αυστηρότητα, προσοχή στη λεπτομέρεια, χρήση του φυσικού φωτός, στρατηγική τοποθέτηση – τεχνητών φωτεινών πηγών και επιστροφή στην καλλιτεχνική πρακτική της «οπτικής ποίησης» χαρακτηρίζουν τον σχεδιασμό του αρχιτεκτονικού γραφείου Σοτοβίκη. Μία ομάδα νέων αρχιτεκτόνων που εκπαιδεύτηκαν στην Αγγλία και που συνδυάζουν δημιουργικά τις αρχές του σύγχρονου μοντερνισμού με το κλασικό πνεύμα της πατρίδας τους.

Ίσως το πιο αντιπροσωπευτικό και ολοκληρωμένο έργο τους είναι το ιδιωτικό σχολείο στην Καρδίτσα στο οποίο συγκεντρώνονται οι σχεδιαστικές αρχές μίας πολυσχιδούς και σύγχρονης συνθετικής διαδικασίας που το γραφείο Σοτοβίκη έχει αναπτύξει στην προσέγγιση του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.

Τό σχολείο στην Καρδίτσα αποτελεί, πάνω από όλα, ένα ιδανικό παράδειγμα μίας ολοκληρωμένης σχεδιαστικής οργάνωσης ή οποία δεν αντιμετωπίζει τους εσωτερικούς χώρους ως υποδεέστερους της όγκομετρικής διάστασης του κτιρίου ή σχέση ανάμεσα σε αυτές τις δύο κλίμακες μετουσιώνεται σε έναν δημιουργικό και συνεργικό σύνδεσμο που οδηγεί σε ένα είδος καννάβου, προσαρμοζόμενου σε διαφορετικές εξωτερικές επενδύσεις, δημιουργώντας μία «πολυ-υλική» πρόσοψη.

Τό κτίριο, διαμορφωμένο σε δύο όροφους, εμφανίζεται ως ένα ορθογώνιο παραλληλεπίπεδο τό οποίο εδράζεται σε μία εύθεια επιφάνεια. Ο φέρων οργανισμός σχηματίζεται από ένα πλέγμα εμφανούς σκυροδέματος, οριζόμενο από ένα σύστημα δοκών και στύλων με τις ίδιες διαστάσεις, δημιουργώντας ένα είδος γραμμικής αρχιτεκτονικής από εύθειες συγκεκριμένου πάχους, οι οποίες τεμνόμενες σε ορθές γωνίες σχηματίζουν επαναλαμβανόμενα τετράγωνα πεδία. Μεταξύ αυτών, σε έκκεντρη θέση, τοποθετείται ένας διώροφος χώρος που διακρίνεται από τη χρήση εξωτερικά του ίδιου καννάβου σε μεγαλύτερες όμως διαστάσεις.

Η πρόσοψη αποτελείται από διαφόρων ειδών επικαλύψεις, προσφέροντας μία σύνθετη παλέτα υλικών, εναλλάσσοντας

εμφανές σκυροδέμα και επίπεδα από γυαλί και άλουμνιο, με τμήματα χαλκού, ξύλου και τούχου κροκαλοριπής εγκιβωτισμένης σε μεταλλικό πλέγμα. Ένα είδος ελεγχόμενης αρχιτεκτονικής συρραφής που επιτρέπει στους μαθητές να «αγγίζουν» και να «αισθάνονται» τη διαφορετικότητα των υλικών και να αντιλαμβάνονται τη χρησιμότητα και χρηστικότητα τους σε σχέση με τη θέση τους στο κτίριο.

Η κεντρική είσοδος αποτελείται από ένα αίθριο με γυάλινα τμήματα στα οποία έχουν αμμοβοληθεί αποσπάσματα από την ελληνική και διεθνή λογοτεχνία. Οι επιγραφές αυτές, σχεδιαστικό συστατικό της «οπτικής ποίησης», αποτελούν μία διαρκή παρουσία στη σχέση μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού χώρου, ένα είδος λογοτεχνικής διύλισης που παιχνιδίζει με τις σκιές των γραμμάτων όπως αυτές προβάλλονται σε διαφορετικά μεγέθη στο δάπεδο ή με την αλλαγή στο νόημα των λέξεων καθώς αυτές χωρίζονται με τό άνοιγμα των παραθύρων.

«Αιθέριοι χώροι» όπου η αρχιτεκτονική και τά αντικείμενα συνδυάζονται για να δημιουργήσουν συγκεκριμένα και ολοκληρωμένα αισθητικά περιβάλλοντα, όπου τό φώς είναι πάντα τό πρωταγωνιστής.

Matteo Vercelloni

SCHOOL IN KARDITSA

STUDIO SOTOVIKIS ARCHITECTS

Compositional rigor and attention to detail, the use of natural light and strategic placement of artificial light sources, architectural revisitation of the artistic practice of "visual poetry": these are the characteristics of the design work of Sotovikis Architects of Athens. A group of young architects trained in England, they creatively combine the lessons of contemporary modernity with the classical spirit of their country.

The Karditsa school is a good illustration, above all, of the overall design coordination, which does not treat the definition of interiors as less important than the volumetric dimension of the building. The relationship between these two scales becomes a constructive, synergistic link, a sort of grid that

adapts to different finishes to create a facade of many materials.

In the glass segments of the entrance, writing was sandblasted, with quotations from Greek literature. Inscriptions, utilized as a design component in the form of "visual poetry", become a constant presence in the indoor-outdoor relationship, a sort of literary filter that plays with the shadows of the characters projected on the floor in different sizes, or with the altered meanings the words take on when they overlap as the sliding windows open.

Matteo Vercelloni

